

VZLET

- Triumf budúceho psychiatra
- Odišiel navždy, ale...
- Universe, JA firma – kto sme?

Vzlet

číslo 3
december 2015
ročník 17

Vydavateľ:

Gymnázium Lipany
Komenského 13
082 71 Lipany

Koordinátorka:

Mgr. Alena Slobodníková

Šéfredaktorka:

Júlia Kromková

Redakčná rada:

Viktória Cupráková, Matej Šenitka, Dominik Bucko, Mária Kromková, Denisa Palgutová

Do časopisu prispeli aj:

Adrián Nemergut, Peter Kromka, Marta Knutová, Jana Dudášová, Eva Kazimírová, Rozália Kaščáková, Kristína Volková

Grafická úprava:

Dominik Bucko

Jazyková úprava:

Mgr. Dušan Kazimír, PhD.

Fotografie:

z archívu školy

Ilustrácie:

Viktória Cupráková

Adresa redakcie:

Časopis Vzlet
Gymnázium Lipany
Komenského 13
082 71 Lipany

E-mail:

casopis.vzlet@gmail.com

Editoriál

Množstvo svetiel ozdob v okolí nás, vysvietené prístroje či v priemere každá tretia reklama v televízii čoraz intenzívnejšie oznamujú príchod Vianoc, najkrajších sviatkov roka. Vianoc, ktoré s radosťou očakáva asi každý z nás.

Ani sme sa nenaždali a rok 2015 dožíva poslednú etapu svojho 12-

mesačného života. Panta rhei. Neovplyvníme to. Preto zostáva iba čas na krátku rekapituláciu. Na sumár našich úspechov či sklamaní prežitých v tomto roku. Čas na vytvorenie zoznamu nálezov, ale aj strát. Keď sa 2. septembra 2015 začal tento náš školský rok, možno viacerí z nás verili v jeho úspešný priebeh a skorý záver. A

asi nikoho neprekvapí, že tento cieľ sa zatiaľ naplňa ukážkovo. Prešli 4 mesiace. 40% už máme za sebou, a preto môžeme ochotne otvoriť náruč prichádzajúcim sviatkom pokoja.

Rok 2015 sa blíži ku koncu a aj preto vám ponúkame niektoré z našich školských spomienok na tento rok.

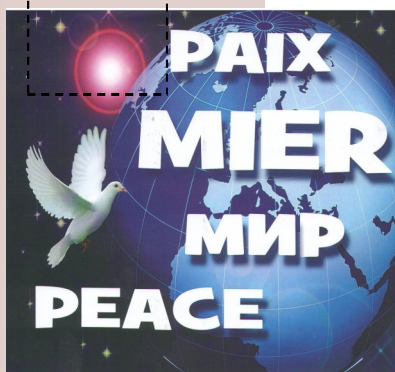
Júlia Kromková, 3.A

**„Blížia sa tie krásne chvíle vianočné,
v láske, šťastí, harmónii prežité ich spoločne.
Nie sú dôležité dary,
no v novom roku nech sa všetkým darí!“**

Obsah čísla:

Triumf budúceho psychiatra	3
Chcel by som byť...	4 - 5
PišQworky	6
Sobota priala športu	7
Ako sa Červená čiapočka cudzie jazyky učila	8
Futbal, pivo, Mercedes	9
Odišiel navždy, ale...	10 - 11
Veci verejné	12
Vysoká veda z prvej ruky	13
Deň prírodovedcov netradične	14
Vojenský výcvik	14
Najlepší výlet, najkrajšie spomienky	15
Moderná škola	16
Universe, JA firma – kto sme?	17
Vlastná tvorba	18
Možno si nevedel, že...	19

Autor:

Júlia
Kromková,
3.A

Literárna Súťaž 2015

Minister obrany Slovenskej republiky
udeluje

DIPLOM

Petrovi KROMKOVI

za 1. miesto

v 11. ročníku literárnej súťaže

ŽIVOT V MIERI:

Samozrejmý pre nás, túžba všetkých...

Bratislava, . december 2015

Martin Glváč

Všetky zaslané práce
hodnotila v 1. kole
odborná komisia
ministerstva obrany.

Porota sa sústredila
najmä na kvalitu
literárneho textu
a vystihnúť témy.
Zo všetkých
príspevkov vybrala 5
najlepších prác v
oboch kategóriách.

Tieto práce boli
zverejnené na
facebookovom
profile
ministerstva
a zaradené do 2.
kola súťaže.

Celkové poradie
určila verejnosť
p o č t o m
pridelených lajkov
– hlasov. V období
od 25. do 30.
novembra 2015 za
práce spolu
hlasovalo 4251
ľudí.

Minister obrany SR Martin Glváč vo štvrtok 17. decembra 2015 v priestoroch svojho rezortu slávnostne odmenil víťazov 11. ročníka literárnej súťaže určenej všetkým študentom stredných a vysokých škôl. Téma Život v mieri – samozrejmý pre nás, túžba všetkých oslovila spolu 295 študentov, z ktorých

v kategórii stredoškolákov zvíťazila práca nášho študenta, maturanta Petra Kromku.

„Srdečne vám blahoželám a naozaj ma teší, že ste sa zapojili do našej literárnej súťaže. Verím, že vás výhra bude motivovať a aj naďalej sa budete venovať písaniu,“ povedal šéf rezortu obrany mladým a nádejným laureátom v úvode programu.

Po ocenení víťazných prác nasledovala neformálna diskusia s ministrom. Študenti vyjadrili nielen svoje dojmy pri písaní prác, ale zároveň porozprávali i o svojich záujmoch či víziách do budúcnosti. Opýtali sme sa víťaza bezprostredne po oficiálnom vyhodnotení súťaže:

Čo pre teba znamená možnosť tvoriť, písať, zaznamenávať myšlienky? Je to spôsob sebarealizácie. Traduje sa, že to, čo je na papieri, pretrvá večne. Myšlienky sú prchavé, premenlivé, jedna strieda druhú. Každá z nich je pritom hodná zaznačenia. Nové nápady a idey si zakaždým zapíšem. Čítať svoje zápisky v retrospektíve je skutočne zaujímavé. Väčšinou si len povzdychnem, pretože ma z tých nezmýslov bolia oči. Dnes by som to napísal inak a lepšie – ďalší dôkaz toho, že ma to posúva vpred.
Ako vnímaš mier ako taký? Zdráham sa odpovedať z kapacitných dôvodov. Môj

postoj k mieru vyplýva (implicitne) z víťaznej práce, ktorú si môže ktokoľvek kedykoľvek prečítať.

V čom bola táto súťaž/ téma iná než predchádzajúce súťaže, do ktorých si sa zapojil? Čím ťa zaujala? Predošlá skúsenosť ma naučila, že najväčšie šance na víťazstvo majú práce s výrazným nádychom subjektivity – rozprávania, príbehy, denníky a pod. Vnímam som to ako možnosť vyskúšať si čosi iné, žánier, s ktorým nie som úplne zžitý, keďže väčšmi inklinujem k eseji či úvahe. Samozrejme, tvrdiť, že svoju úlohu nezohralo veľmi lákavé ohodnotenie, by bolo maximálne pokrytecké.

Peter sa umiestnil na 3. mieste v súťaži Študentská esej 2015, ktorú vyhlásil Konzervatívny inštitút M. R. Štefánika v Bratislave. Témou jeho eseje bolo **Ako je to s tou našou politickou kultúrou.**

Autor:
Viktória
Cupráková,
3.A

Deň narodenia:

nedeľa

Vek:

18

Naj jedlo:

mamin segedín

Obec:

Plavnica

Indiánsky

horoskop:

sova

Znamenie:

strelec

Narodil sa na:

Klementa

„Chcel by som byť čiernopolným strelcom...“

Žiak III. A triedy, plavovlasý Radovan Hurtuk, je skrytým šachovým talentom. Chlapec, ktorý dosiahol prvú magickú ratingovú hranicu, aj keď o tom, čo to je, vie len on a ostatní šachisti. Zbiera ocenenia po celom Slovensku, aktuálne postúpil na celoslovenské kolo v šachu jednotlivcov stredných škôl, no aj napriek tomu si ponecháva pokoru a skromnosť. Viac sa dozviete v nasledujúcom rozhovore.

Je o tebe všeobecne známe, aspoň v tvojej triede, že si „chlapec od šachu.“ Ako dlho sa už šachu venuješ? Šachu sa venujem od piateho ročníka základnej školy. Ak dobre počítam, je to už sedem rokov.

Kto ťa k šachu priviedol? Od detstva som šach hrával s otcom. Od mojich desiatich rokov, keď ma naučil pravidlá, sme šach brali ako zábavku počas zapršaných dní. No neviem, či ma k tomu viedol práve môj otec. Skôr by som povedal, že som ho neskôr nútil ja, aby so mnou hral, aj keď na to nemal vždy náladu. Na základnej škole ma k šachu viedol môj triedny učiteľ, ktorý vtedy hrával 4. ligu za Starú Ľubovňu.

Prečo práve táto strategická hra? Čo ťa na nej najviac fascinuje? Šach je krásny vo svojej hĺbke, v neobmedzenosti variant je možné odкрývať nové tajomstvá. Je pre mňa tajomstvom, zároveň je to súboj dvoch ľudí. Je to forma mentálneho, ako aj slovného rozhovoru – po partii si hráči partiu zvyčajne zanalyzujú. A v niektorých okamihoch je to aj vzrušujúci šport, forma adrenalínu, aj keď sa to možno nezdá. V situácii, keď máte spraviť osem dobrých rozhodnutí za dve minúty, je to napínave a stresujúce zároveň.

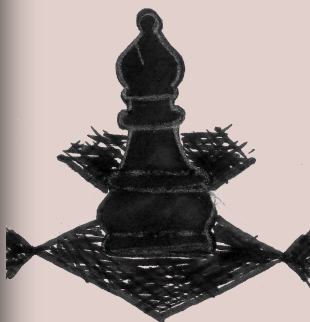
Hrávaš aj za nejaký klub alebo si „čistokrvný súkromník“? Momentálne hrávam za niekoľko klubov. Aktívne hrávam 2. ligu za Spišskú Starú Ves, 3. ligu za Lipany a 4. ligu za Starú Ľubovňu.

Som presvedčená o tom, že si získal už mnoho ocenení.

Tak teda aké sú tvoje najväčšie úspechy? Čo sa týka materiálnych ocenení, za tých 7 rokov sa mi podarilo nazbierať niekoľko desiatok rôznych ocenení, z ktorých je pre mňa najcennejší pohár získaný na medzinárodnom turnaji Slovensko – Poľsko. Najväčšie úspechy sa však nedajú chytiť do ruky. Medzi ne patrí 10. priečka na majstrovstvách Slovenskej republiky do 18 rokov a prekročenie „magickej“ hranice 2000 Elo bodov.

*Keď je partia
dohraná, kráľ
i pešiak sa
vracajú do
rovnakej
krabičky.
- írské príslovie*

*Šach je súboj
dvoch armád,
kde sa
nepreleje ani
kvapka krvi.
- neznámy autor*

Považuješ sa za profesionálneho hráča šachu? Hovor pravdu, akú ti tvoje ego dovoľí. :D Nie som ani zďaleka profesionálnym hráčom. Mojm životným cieľom je dosiahnuť úspechy hodné profesionála, no chce to ešte roky tréningu.

Keby si mohol byť jednou šachovou figúrkou, ktorou by si bol? Odôvodni. Všetko musí mať odôvodnenie. :D Šachovou figúrkou? Asi čiernopoľným strelcom, pretože ten vie súpera zraniť na tých najcitlivejších miestach (smiech).

Koho zo svetových šachových majstrov najviac obdivuješ? Zo súčasných veľmajstrov najviac obdivujem nórskeho šachového Mozarta - Magnusa Carlsena, ktorý sa v roku 2013 stal majstrom sveta po porážke indického veľmajstra Viswanathana Ananda. Nórskeho veľmajstra však neobdivujem len pre jeho nadľudské výkony za šachovnicou, ale hlavne preto, že je dokonalým antonymom vzhľadom na celú top 100 listinu najlepších svetových hráčov. Je výborným športovcom. Športu paradoxne venuje viac času ako šachu. Je to človek s výbornou psychickou odolnosťou. Magnus Carlsen prispel do šachovej teórie obrovským počtom nových poznatkov - je to ako objaviť nové planéty, ktoré s potenciálnou zložkou niečoho nového ako revolucionára, ktorý vyvrátil doterajšie používané systémy - preto si tento super talent zaslúžil obrovské uznanie a stal sa autoritou pre mnohých šachistov.

Stalo sa ti už niekedy, že si nemal chuť sa na šachovnicu s figúrkami ani len pozrieť? Áno, niekoľkokrát sa mi to už stalo. Myslím si, že aj ten najvernejší spriaznenec tejto kráľovskej hry aspoň raz pocítil apatiu, ktorá väčšinou príde po trpkých prehrách alebo presýtenosti z niekoľkohodinového tréningu.

Vedel by si šach zaradiť do svojho rebríčka hodnôt? Alebo to berieš len čisto ako „hobby“? Áno. Šach patrí do môjho rebríčka hodnôt, no nepatrí na prvú priečku. Je to trochu viac ako hobby, no menej ako práca. Je veľmi dôležité, aby sa šach nestal zanietenu prioritou či profesiou, za čo hovorí jedno meno - Bobby Fischer, ktorý sa stal symbolom toho, že všetkého veľa škodí.

A na záver nejaká rada pre začínajúcich šachistov... Začínajúcim hráčom môžem túto hru len odporúčať, aj keď v spoločnosti je vnímaná ako trochu zvláštna. Šach je krásny svet sám o sebe a pomáha hlavne deťom rozvíjať nielen abstraktné myslenie a tvorivú imagináciu, ale aj trpezlivosť dotiahnuť veci do konca alebo umenie sebaovládania.

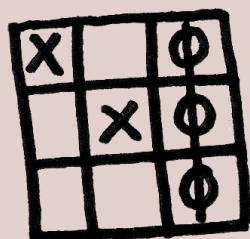
Autor:
Adrián
Nemergut,
sexta

Pôvod tejto
strategickej hry
sa datuje do
1. storočia p. n. l.

Nad predkom
piškvoriek si lámali
hlavy už starovekí
Rimania.

Na rozdiel od
dnešnej verzie hrali
Rimania len s tromi
figúrkami, ktoré
posúvali po hracom
poli.

PIŠQWORKY

Piškworky - hra, v ktorej sa prejavuje schopnosť logicky myslieť, kombinovať, taktizovať a spolupracovať. Kedysi ju hrávali študenti cez prestávky, cez voľné hodiny, no v dnešnej dobe ju povýšili na športovú disciplínu, v ktorej sa usporadúvajú turnaje, kde si hráči môžu zmerať svoje logické myslenie. Jeden takýto turnaj sa konal aj na Slovensku.

V piatok 20. novembra 2015 sa v Košiciach v budove Gymnázia na Šrobárovej ulici uskutočnil krajský turnaj prestížnej česko-slovenskej súťaže. Po úspešnom oblastnom kole v meste Stará Ľubovňa nás čakala nová výzva. Na turnaji sa zúčastnili najlepšie tímy z oblastných kôl. Celkovo ich bolo dvanásť. Jedným z nich sme boli aj my, tím z Gymnázia Lipany – ATEAM (Adrián Nemergut - kapitán, Matej Terifaj, Vojtech Sabatula, Tomáš Majtner a Slavomír Drobňák).

Turnaj sa začal rozdelením tímov do štyroch skupín, v ktorých sa odohrali tvrdé súboje o postup do štvrtfinále. Postúpiť mohli len prvé dva tímy a my sme medzi nimi,

samozrejme, nemohli chýbať. Naším cieľom bolo Brno. Po úspešnom a náročnom štvrtfinále a o nič ľahšom semifinále sme boli už len krôčik od splneného sna. Pred veľkolepým finále panovala v našom tíme napätá atmosféra, no pán profesor Sobota nás povzbudil a my sme sa plní odhodlania vybrali čeliť našej poslednej prekážke. Bol to tvrdý boj, v ktorom išlo o veľa. Bojovali sme, ako sme len vedeli, no súper bol lepší. Podľahli sme skúsenejšiemu. Naš sen sa rozplynul... My sa však nevzdávame, získali sme cenné skúsenosti a na budúci rok si ideme po víťazstvo!

Autor:
Mária
Kromková,
1.A

„Na gymnáziu
máme veľa
skvelých
hráčov, no
niekedy
volejbalu
nevenujeme
tol'ko času,
koľko by si
zaslúžil.“

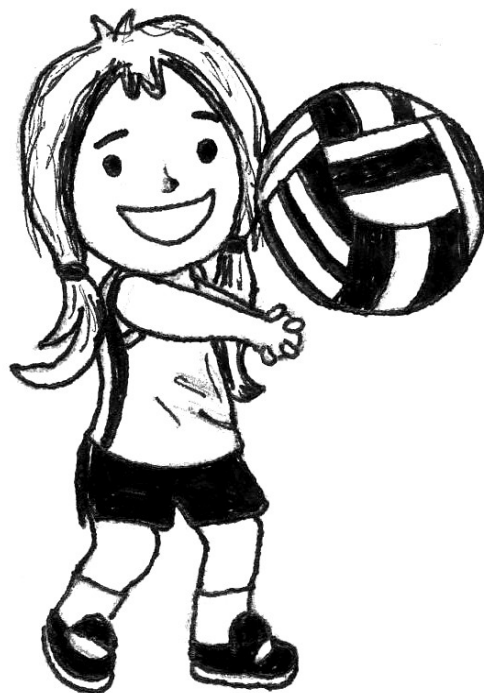
Sobota priala športu

Sobota (21. november) aj napriek chladnému zimnému počasiu priniesla mnohým príjemne a zdravo prežitý deň. Na pôde Základnej školy na Komenského v Lipanoch sa uskutočnil celodenný volejbalový turnaj 17. novembra O putovný pohár predsedu TJ Mladosť Lipany.

Na turnaji sa zúčastnilo 12 družstiev z Lipian a blízkeho okolia. Tri družstvá reprezentovali naše gymnázium. Jednému z nich, tímu Sun Hit, sa podarilo obsadiť skvelé druhé miesto. Vo finále ich porazil zatiaľ najlepší tím Lipian, tím Predators. O tom, že volejbal je v našom meste obľúbeným športom, svedčí i vekové zloženie súťažiacich – od 13 do 62 rokov.

O svoje pocity z turnaja sa podelila skúsená volejbalistka a kapitánka tímu Sun Hit, pani Eva Lazoríková: „Na turnaji sa mi hralo výborne, mala som skvelý tím. Tentokrát som vo svojom tíme dala priestor aj mladším hráčom, ktorí svojím výkonom nesklamali. Druhé miesto nás teší, ale aj mrzí, pretože sme skončili naozaj tesne, o osude zápasu rozhodli tri lopty. Na gymnáziu máme veľa skvelých hráčov, no niekedy volejbalu nevenujeme tol'ko času, koľko by si zaslužil. Volejbal je najinteligentnejšia loptová hra, ktorá sa musí veľa hrať, preto ma hnevá, že hoci sa dá hrať každý deň, stále treba volejbalistov naháňať a dávať tých statočných 12 dokopy.“

O turnaji sa vyjadrila i členka volejbalového krúžku a žiačka 1.B triedy Anastasija Makulova: „Celý turnaj

prebiehal v príjemnej atmosfére. Hoci sme mali silných protivníkov, všetky zápasy sme sa snažili zahrať s úsmevom. V minulosti som sa zúčastnila na viacerých volejbalových turnajoch, takže som už mala nejaké skúsenosti. Volejbal je jeden z mojich najobľúbenejších športov. Som rada, ak sa mi naskytne príležitosť zahrať si ho.“

Volejbalový turnaj 17. novembra sa konal už ôsmykrát. My, volejbaloví nadšenci, sa tešíme na jeho deviate pokračovanie o rok.

Autor:
Viktória
Cupráková,
3.A

Ako sa Červená čiapočka cudzie jazyky učila

Najstaršia písaná
podoba
rozprávky
Červená
čiapočka
pochádza zo 17.
storočia
z pera Charlesa
Perraulta.

Dnes azda
najrozšírenejšou
verziou je
spracovanie od
bratov
Grimmovcov.

V rámci Európskeho dňa jazykov, ktorým bol 25. september 2015, si žiaci nášho gymnázia pripravili pre svojich spolužiakov i žiakov základných škôl originálne predstavenie pod nie menej originálnym názvom Ako sa Červená čiapočka cudzie jazyky učila, ktoré zahŕňalo všetky cudzie jazyky, ktoré sa vyučujú v našej škole, teda anglický, nemecký, ruský a španielsky. Samozrejme, netreba zabúdať ani na našu krásnu slovenčinu.

Posolstvom tohto predstavenia bolo poukázať predovšetkým na zvyky a tradície jednotlivých krajín a na rozmanitosť dorozumievania sa vo svete. Po tom, ako sa Červená čiapočka konečne dostala k „bábuške“ a vlk nikoho ne-

zjedol, boli niektorí žiaci vybraní, aby si spolu s vystupujúcimi zopakovali slovnú zásobu, ktorá bola použitá počas vystúpenia. Tu sa ukázalo, ako žiaci dávali pozor. Za správnosť odpovedí, alebo viac-menej odvahy, získali milé odmeny. Na záver sa vyjadril predstaviteľ španielsky hovoriacich krajín, vystupujúci „Lobo“, teda vlk.

Tento deň hodnotím veľmi pozitívne. Oceňujem snahu každého, kto sa snaží podať cudzí jazyk iným spôsobom ako len: „*Naučte sa slovnú zásobu z tej a tej strany...*“ Príprava takého milého predstavenia vyžadovala určite viac času na prípravu, ale myslím si, že pozitívny efekt sa tomu nedá odoprieť. Ľudia tleskali, takže nie je o čom.

Naša škola ponúka možnosť učiť sa 4 cudzie jazyky – nemecký, anglický, ruský, španielsky. Na hodinách spoznávame kultúru, geografiu, učíme sa gramatiku, obohacujeme si slovnú zásobu. No nás, žiakov, často viac zaujíma to, čo v učebniciach ani nenájdem. Práve preto vám v našom časopise ponúkame zopár neučebnicových informácií – pikošiek o jednotlivých krajinách. Vedomostí, ktoré vaša hlava zaručene spracuje skôr ako frázové slovesá či nepravidelné skloňovanie.

Futbal, pivo, Mercedes... Viete, na čo myslím?

Áno, správne, je to Nemecko. A teraz vás pozývam na malú netradičnú exkurziu po tejto krajine.

1. Nemecko má až 400 zoologických záhrad. (Pre milovníkov zvierat to je určite raj.)

2. Mníchov (tretie najväčšie mesto Nemecka) má až 60 pivných záhrad.

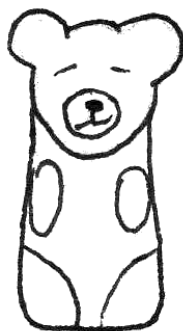

3. Vynašli tu tradíciu zdobenia vianočného stromčeka.

4. Prvá vytlačená kniha bola v nemčine. (Zaslúžil sa o to aj Johannes Gutenberg, ktorý v roku 1439 vynášiel kníhtlač.)

5. Nemci vynášli tiež gumových

medvedíkov a MP3.

6. Nemci sú druhí najlepší na svete v konzumácii piva na obyvateľa (hneď po Česku).

7. Najdlhšie slovo v nemčine má až 79 písmen - Donaudampfschiffahrtselektrizitätenhauptbetriebswerkbauunterbeamtengesellschaft.

8. V Berlíne sa nachádza najväčšia železničná stanica na svete.

9. Oktoberfest sa začína v septembri.

10. V Nemecku 2% ľudí nemá žiaden mobilný telefón.

11. V Bavorsku je pivo oficiálne vyhlásené za jedlo.

12. Najčastejšie nemecké priezviska sú Müller, Schmidt, Schneider, Fischer a Weber.

13. Nemci majú jeden z najúspešnejších futbalových tímov, dokonca ako jediní vyhrali MS vo futbale v ženskej aj v mužskej kategórii.

14. Angela Merkelová, nemecká kancelárka, je tak populárna, že má vlastnú bábiku Barbie.

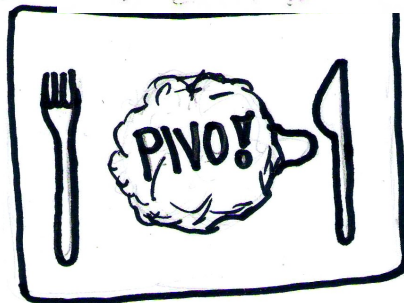
15. Nemecko prijalo letný čas spolu s Rakúskom medzi prvými krajinami na svete.

16. Čaká vás tu viac ako 1000 druhov rôznych salám.

17. V Nemecku sa nachádza viac ako 450 hradov.

18. Nemčina má 35 dialektov.

19. Až 31% krajiny je pokrytej lesom.

Zdroje: www.posvete.sk, www.milujemcestovanie.sk/

Nechajte si miesto na vašom pevnom disku aj na ďalšie informácie, ktoré vám ponúkame nabudúce. Dozviete sa napríklad aj to, v ktorom múzeu môžete vidieť najdlhšiu ceruzku na svete.

Autor:

Júlia
Kromková,
3.A

So svojou
dedinskou
folklórnou
skupinou,
ktorú založil
v roku 1968,
nacvičil 87
vlastných
scénok
a pásiem
autentického
folklóru,
v ktorých sám
vystupoval.

Odišiel navždy, ale jeho odkaz stále žije

Začiatok tohto školského roka bol poznačený smutnou udalosťou. V stredu 2. septembra 2015 sa v Krivanoch verejnosť navždy rozlúčila s bardom ľudového folklóru v Šariši - Jánom Lazoríkom. Jeho pamiatku si v priestoroch miestneho amfiteátra prišli uctiť stovky ľudí, ktorých s Jánom Lazoríkom spojili profesijné či ľudské záujmy.

Učiteľ, národopisec, etnograf, folklorista, osvetový pracovník, zberateľ ľudovej tvorby i obyčajný človek. Aj takto možno charakterizovať muža, ktorého život sa začal na Michala - 29. septembra 1920. Narodil sa do roľníckej rodiny v obci Torysa. Študoval na Učiteľskom ústave v Prešove. Po jeho absolvovaní vyučoval v rôznych základných školách nášho regiónu. Počas učiteľskej práce zároveň hrával divadlá, hral na organe, staval vodné kolesá na výrobu elektriny a získal titul Vzorného učiteľa. Významná bola aj jeho ovocinárska a záhradkárska činnosť. Ján Lazorík nezištne zakladal ovocné škôlky, vysádzal prázdne obecné i súkromné priestory, štepil a zadarmo rozdával ovocné stromčeky, šľachtil, opeľoval, krížil. V obciach Krivany, Brezovica a Šarišské Michaľany založil mičurinské stanice.

Poveštný trabant

Ďalšou dôležitou časťou jeho života bol výskum duchovnej a materiálnej kultúry ľudu. So svojím legendárnym trabantom cestoval po východnom Slovensku a nahrával starých vedomcov a spevákov či spisoval miestne zvyky, svadobné obrady, povery alebo rozprávky. Nezištne zachraňoval písomnosti i predmety historicko-umeleckého charakteru z fár, kaštieľov, zo starých domových pôjdov, zdokumentoval tradičné remeslá, vystahovalectvo, drotárstvo a predovšetkým zberal všetko staré a muzeálne. Fotografoval ľudovú architektúru, staré formy gazdovania, kroje, tance, zvyky. Vyhotovil tisíce fotografií, ktoré nezištne venoval múzeám a vedeckým inštitúciám.

Spolupráca so Slovenskou televíziou

Mnohé z jeho scénok a pásiem sa dostali na filmové plátna, obrazovky i divadelné pódia. Podľa jeho námetu a scenára Slovenská televízia nakrútila seriál Popaterce na nas. Ján Lazorík spolupracoval aj s uznávanými režisérmi 20. storočia. Výsledkom toho bol film *Z chlapčeka vojak* s režisérom Martinom Ťapákom či film *Ovce moje*, ovce nakrútený pod vedením režiséra Kerekeša.

“Celý život som zbieral, fotografoval, zapisoval a nahrával všetko, čo som videl, v nádeji, že to raz bude mať cenu,” prezradil Ján Lazorík počas oslavy deväťdesiatych narodenín.

Zdokumentované dielo

V Krivanoch inicioval výstavbu originálneho amfiteátra, výzdobu obce ľudovými plastikami, každoročne organizoval Hornotorský folklórny festival a zaslúžil sa o zriadenie Centra ľudovej kultúry a remesiel. O ľudovej tvorbe napísal a uverejnil tisíce článkov a vyvinul enormnú snahu o jej záchranu. Ján Lazorík je autorom bezmála 30 kníh s ľudovou tematikou. Knižne spracovávať svoje zbierky začal až ako „oficiálny dôchodca“. Medzi jeho najznámejšie knihy patria *Remeslá*, *Žic znamena rečová* či *Naša stara dzedzina*.

Uznávaný odborníkmi i laikmi

Tento nadšený vzdelanec bol známy nielen v našom regióne, no stal sa uznávaným odborníkom v oblasti ľudovej tvorby na celom Slovensku. Do srdc širokej verejnosti sa zapísal ako neúnavný bojovník za čistotu slovenčiny, za uchovávanie tradícií a propagáciu folklórneho umenia. Obdivovali ho odborníci i laici. Ľudí dokázal zaujať svojou nemiernou erudovanosťou a obdivuhodnou vytrvalosťou, ktorej mal v talóne dostatok aj napriek mnohým sklamaniam. Ján Lazorík odišiel do folklórneho neba, no jeho dielo bude žiť ďalej. Nielen pokiaľ ide o stovky exponátov, ktoré zbieral (a tým zachránil pred zničením), ale aj o jeho rozsiahle duchovné posolstvo, ktorému oddane žil celý svoj život.

Obdivovať a uctiť. Tak znelo jedno z jeho základných hesiel. Jeho obrovská úcta k stvorenstvu, ľuďom či prírode bola a zostane obdivuhodnou.

Nepochopený génius

Osobnosť Jána Lazoríka bola vnímaná verejnosťou rôzne. Bol uznávaný, no zároveň aj nepochopený. Hlavne pre svoje vznešené ideály, ktorým obetoval celý svoj život. Život, počas ktorého vytvoril impozantné dielo, ktoré možno primerane ocenia až budúce generácie. Preto možno Jána Lazoríka nazvať nepochopeným géniom. Hrdinom, ktorý do poslednej chvíle svojho života veril, že jeho práca nebola zbytočná.

Bojovník s veľkým srdcom

Ľudia, pre ktorých Ján Lazorík predstavoval nielen osobnosť s nadpriemerným intelektom, no zároveň i vzácného priateľa, si ho navždy budú pamätať ako vytrvalého bojovníka s obrovským srdcom. Zostane v našich spomienkach spolu so svojím povestným bicyklom či trabantom. Tí, ktorých často poctil osobnou návštevou, vedia, že každé jeho slovo malo význam, a veria, že nevyjde na zmar. Ján Lazorík mal rád ľudí, aj keď sa v nich často sklamal.

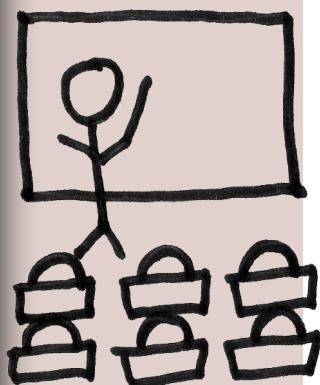
Česť jeho pamiatke!

Autor:
Peter
Kromka,
4.B

**„Politik, ktorý
zavčas
pochopí, že
mladá
generácia sa
stane jazýčkom
na váhach,
postupuje do
druhého kola.“**

Veci verejné

Začiatkom októbra sa na pôde nášho gymnázia uskutočnila beseda s poslancom NR SR Radoslavom Procházkom, ktorý prišiel v sprievode svojich najbližších spolupracovníkov. Lídra Siete a niekdajšieho prezidentského kandidáta si vypočuli maturanti.

Nalejme si čistého vína. Politika je pre drvivú väčšinu porevolučnej mládeže územím, ktorému sa podvedome vyhýbame. Existujú dve kategórie: apatickí a znechutení. Tým prvým je politické dianie absolútne ukradnuté, pre tých druhých nepredstavuje španielsku dedinu, avšak početné kauzy, škandály, CT-čka či tety Anky... pôsobia dráždivo. Dôsledky sú zrejmé. Načo mlátiť prázdnu slamu? Všetko, čo má nohy, zdúchne za hranice. Mnohí z nás patria medzi budúcich prvovoličov. Politik, ktorý zavčas pochopí, že mladá generácia sa stane jazýčkom na váhach, postupuje do druhého kola.

Radoslav Procházka sa poučil z chýb svojich oponentov a pomaly sa priúča remeslu komunikácie s „nositeľmi“ národnej budúcnosti. V úvode vyjaviť svoju víziu štátu, náhľad na právny a fungujúci štát. Radoslav Procházka podľa môjho názoru nesklamal, keďže povesti vynikajúceho rečníka s vycibreným prejavom nezostal nič dlhý. Strana Siet' sa ukazuje ako politický žralok so širokým záberom. Nájdú sa v nej konzervatívci, ale i liberáli. Počas diskusie padlo niekoľko zaujímavých, ba až v istom zmysle provokatívnych otázok.

„Procházkovu návštevu našej školy hodnotím pozitívne. Hlavne z dôvodu, že otázku utečencov dokázal vysvetliť veľmi jasne. Dnešná spoločnosť je

v tejto oblasti polarizovaná. Aj vďaka tejto besede sme my, študenti, nadobudli triezvejší, nemediálny pohľad na vec. Celé sa to nieslo v príjemnom duchu. Oceňujem jeho rétorické schopnosti hlavne počas diskusie so spolužiakmi (spolužiakom). Môžem ľutovať akurát to, že som sa neodhodlal „zavariť“ mu nejakou otázkou,“ poznamenal štvrták, ktorý si želá zostať v anonymite.

Vážme si, že žijeme v slobodnom svete. Iste, kritizujme, no zároveň by sme si mali byť vedomí toho, že politici sú odrazom našich rozhodnutí. Pasivita problémy ešte väčšmi nafukuje.

Autor:
Dominik
Bucko,
2.C

Vysoká veda z prvej ruky

Po zrieknutí sa asi hodiny drahocenného spánku sa o 6.30 ráno zhromaždil na železničnej stanici zástup študentov druhého ročníka nášho gymnázia. Tam sme nastúpili do „zaspatého“ ranného vlaku a zamierili do metropoly východu...

Nie príliš čerství, no stále v dobrej nálade sme vystúpili na stanici a zamierili do centra mesta. Odtiaľ sme po krátkom občerstvení sa pokračovali na sever, k **Fakulte elektrotechniky a informatiky Technickej Univerzity v Košiciach**.

Po príchode na miesto a zapísaní sa do prezenčnej listiny sme boli usadení v prednáškovej miestnosti fakulty, kde sa mala onedlho začať séria prednášok, ktoré boli súčasťou podujatia s názvom

d ďalším **Karel Šafařík** (obaja už dlhé roky pracujú v CERN-e). Práve oni nám predstavili ústav, jeho úlohu, ktorú posledné desaťročia zohráva vo vedeckom svete. Prezentovali aj úspechy, ktoré CERN od svojho vzniku dosiahol a v obrovskej miere nimi ovplyvnil nielen celú vedeckú komunitu, ale v konečnom dôsledku aj každého z nás. Za zmienku určite stojí napríklad vytvorenie **World Wide Webu**, ktorý denne všetci používame. Ďalším veľmi významným „vedľajším produktom“ CERN-u je napríklad prístroj na magnetickú rezonanciu a popri ňom aj mnoho ďalších, ktoré by sa zrejme všetky nevošli ani do samostatného článku.

Potom nás oboznámili aj s ich prácou na najväčšom časticovom urýchlňovači na svete, konkrétne na experimente **ALICE**, ktorý sa venuje výskumu hmoty v ne-

konečne malých rozmeroch. Je jedným z najväčších svetových fyzikálnych experimentov a snaží sa odpovedať na základné otázky fyziky.

Zasvätili nás aj do úplných základov časticovej fyziky, no počas tejto zaujímavej prednášky sa tí menej vedec-ky orientovaní radšej ponorili do riešenia snov a dopriali si vyčinený oddych. Z exkurzie tak jedni odchádzali s kopou nových vedomostí, ďalší zasa vyspatí a plní energie, všetci však hlavne spokojní.

CERN je najväčšia nadnárodná vedecko-výskumná organizácia zaoberajúca sa primárne časticovou fyzikou.

Okná CERN-u dokorán, presnejšie jej 2. ročníka.

Prednášky viedli slovenskí vedci z **Európskej organizácie jadrového výskumu**, známej pod skratkou **CERN**, ktorá sa zaoberá vedeckým výskumom najmä v oblasti časticovej fyziky. Je to najväčšie európske vedecko-výskumné centrum a zamestnáva stovky elitných vedcov a technikov z celého sveta.

Po otvorení podujatia a príhovore rektora univerzity sa slova ujali už samotní vedci. Prvým z nich bol **Peter Chochula**,

Autor:
Marta
Knutová,
3.A

Deň prírodovedcov netradične

Študenti, ktorí sa v uplynulom školskom roku zapojili do prírodo-

vedných olympiád, súťaží a iných podobných aktivít, boli za svoju angažovanosť odmenení. Odmenou im bolo predstavenie v Štátnom divadle v Košiciach. Výlet do Košíc sa konal 29. septembra 2015 pod dozorom pani profesorky Štieberovej a pána profesora Mišenčíka. Predstavenie s názvom Tom, Dick a Harry bolo komédiou, ktorej pútavý a neočakávaný dej určite každého pobavil.

Odmenou pre tých menej náročných bolo aspoň uvoľnenie z vyučovania. Slnčné jesenné dopoludnie strávené v centre mesta Košice bolo príjemným odľahčením už naplno rozbehnutých školských dní a povinností. Každému zúčastnenému však určite ostanú na tento deň len príjemné spomienky, ktoré sa možno stanú motiváciou pre zapojenie sa do prírodovedných aktivít aj v tomto školskom roku.

Autor:
Denisa
Palgutová,
1.A

Vojenský výcvik

V stredu 28. októbra 2015 sa uskutočnil privítací večierok primánov a náš prvákov. Už pár dní predtým nás starší žiaci strašili, a preto sme sa privítacieho večierka tak trochu báli. Myslíu nám blúdili rôzne otázky: Čo ma čaká? Nestrápnim sa? V tento deň sme sa mali oficiálne stať študentmi gymnázia. Téma hovorila za všetko: Vojenský výcvik.

O 12.00 hod. sa mal začať privítací večierok primánov, ale kvôli menším technickým problémom sa začal až o štvrt hodinku neskôr. Kým naši najmladší zvládali ťažký vojenský výcvik pomerne statočne, my sme ďalej stresovali v šatni a triedach. Dočkali sme sa asi o pol tretej, keď nám, prvákom, konečne začal privítací večierok. Naši velitelia z 3.B

mriavky na tele, avšak nakoniec všetko dobre dopadlo. Svoje o tom vie aj žiačka 1.A Irena Slaminková: „Už od rána som sa bála, akú budem mať úlohu. Nakoniec som mala ľahkú úlohu - čo najrýchlejšie vypiť presladenú tekutinu. Veľmi ma potešilo, že som porazila žiačku 1.B. Bol to skvelý zážitok!“

Okrem tejto úlohy na nás čakalo mnoho ďalších, napr. lúhovanie čaju, vymýšľanie rapovej piesne zo slov od publika, a aký by to bol vojenský výcvik, keby jednou z nich nebola skúška rýchlosti a obratnosti - čo najrýchlejšie nakŕmiť partnera jogurtom s cibuľou.

Nielenže sme sa zabavili, ale aj nasmiali a každý z nás odišiel s úsmevom na tvári a úžasným zážitkom. Sme hrdí na to, že sme sa stali študentmi Gymnázia v Lipanoch. Ďakujeme!

nás zoradili do dvojradu, a ako správni vojaci, sme museli napochodovať do telocvične.

Všetci sme sa od strachu triasli a mali sme z i m o -

Autor:
Rozália
Kaščáková,
2.A

**Z pražského
orloja možno
vyčítať
napríklad
stredoeurópsky,
staročeský,
babylonský, ale
aj hviezdny čas.
Taktiež
umožňuje zistiť,
v akom znamení
hviezdnej
oblohy sa
nachádza Slnko,
v akej štvrti je
Mesiac, ako
ďaleko je od
splnu, ktoré je
ročné obdobie
alebo ako
ďaleko je do
slnovratu alebo
rovnodennosti.**

Najlepší výlet, najkrajšie spomienky

V živote je len pár nezabudnuteľných a neopakovateľných zážitkov. Mne sa jeden vryl hlboko do pamäti. Ako druháci sme sa koncom septembra vybrali na trojdňovú exkurziu do stavebníctva Prahy.

Niekoľkohodinovú cestu autobusom sme úspešne zvládli a naše unavené oči prvýkrát zajasali, keď sme konečne vystúpili z autobusu a naše pľúca sa nadýchli čerstvého pražského vzduchu. Po teplom čaji, ktorý nám v sychravom počasí pohladil žalúdky, sme sa vybrali do Národného múzea. Tam sme si pozreli expozíciu s názvom Noemova archa, ktorá bola ozaj úžasná. Naše kroky z tohto miesta smerovali k slávnemu orloju a na Staromestskú radnicu. V húfe turistov sme netrpezlivo očakávali, kedy orloj znovu ožije, a dočkali sme sa.

Poobedňajšiu prechádzku po Karlovom moste nám spríjemňovali rôzni pouliční hudobníci, predajcovia drobností, maliari. Musím povedať, že práve toto miesto dýcha jedinečnou atmosférou, z ktorej si každý z nás kúsok ukrojil. Bola to zmes rôznych národností, kultúr, farieb i zvukov a ja som sa cítila ako v svetovej metropole. Moju pozornosť si vyžiadali i tancujúci dom, ktorý predstavuje tanečný pár Freda Astaira a Ginger Rogersovú. Už sme si mysleli, že naše oči sú poriadne nasýtené, no to ešte nebolo všetko. Po 201 schodoch nás čakal nádherný pohľad na panorámu mesta a nakoniec fascinujúci Chrám sv. Víta, ktorý vo mne vzbudzoval úžasnú pokoru. Taktiež sme si nenechali ujsť ani najužšiu uličku

a Zlatú uličku. Ale nedajte sa zmiasť jej názvom, zlato by ste tam hľadali márne. Po namáhavom dni sme večer nasadli do autobusu, ktorý nabral smer - hotel Racek.

Na druhý deň po raňajkách naše kroky smerovali na hrad Karlštejn, ktorý ročne navštevujú státisíce turistov, a preto sme medzi nimi nesmeli chýbať ani my. Zo všetkých strán tu na nás dýchala história. Po prehliadke sme neodolali chutnému obedu a hneď po ňom hor sa do Karlových Varov. Hovorí sa, že je to mesto Rusov. Musím potvrdiť, že je to pravda. Mne osobne sa toto mesto veľmi páčilo a zaujalo ma hlavne svojou architektúrou.

Tretí deň bol pre nás veľmi smutným i zvláštnym dňom. Hneď po raňajkách naše už zbalené veci smerovali do autobusov, a to znamenalo blížiaci sa koniec trojdňového dobrodružstva. Predposlednou zastávkou na našej ceste bol koncentračný tábor v Terezíne. Videli sme, v akých ťažkých podmienkach tam ľudia museli žiť. Hrozná predstava skutočného utrpenia. Naše posledné chvíle v Českej republike sme venovali Litoměřiciam. Domov sme sa vracali síce s prázdnyimi peňaženkami, ale naplnení množstvom nových zážitkov, ktoré sú na nezaplatenie. Opäť sa potvrdilo: „Je lepšie raz vidieť ako stokrát počuť.“ Krásne chvíle s nami prežívali naše profesorky Monika Pribulová, Alena Slobodníková, Viera Kruláková a Beáta Ďurechová.

V mene druhákov a sextánov sa chcem pekne poďakovať všetkým organizátorom exkurzie.

Autor:

Jana
Dudášová,
kvinta,
Ing. Eva
Lazoríková,
manažér
publicity
projektu

Moderná škola

Vzdelanie v našich rukách je projekt, ktorý bol realizovaný od marca 2014 do októbra 2015 v našej škole pod vedením pani riaditeľky PhDr. Viery Urdovej. Bol spolufinancovaný z Operačného programu Vzdelávanie 2007 – 2013. Škola získala nenávratný finančný príspevok zo štrukturálnych fondov EÚ (Európsky so-

regiónu Hornej Torysy. Všetko bolo zhotovené učiteľmi školy alebo externými tvorcami.

Výstupom projektu boli o. i. školenia, exkurzie a podujatia na podporu inovácie vyučovania. Päťdesiatdeväť pedagógov sa zúčastnilo na troch školeniach, ktorých cieľom bolo premeniť tradičnú školu na modernú. Na šiestich podujatiach zameraných na podporu názornosti formou zážitkového učenia (Deň prírodovedcov, Deň otvorených dverí, Deň vody, Deň vedy, Fyzika okolo nás a Chemická šou) sa zúčastnilo celkovo viac ako 600 študentov a 50 pedagógov. Tiež boli zorganizované 4 exkurzie, na ktorých sa zúčastnilo 160 študentov gymnázia.

Z projektu boli zakúpené kódované „hovoriace“ knihy pre predmety chémie a biológia, 37 notebookov, 2 stolové počítače, 2 interaktívne tabule s projektormi a príslušenstvom, hlasovacie zariadenia, meracie sady pre prácu s IP Coachom a množstvo didaktických pomôcok v celkovej hodnote vyše 60 tisíc eur.

Na záver projektu sa uskutočnilo pracovné stretnutie, na ktorom sa zúčastnili starostovia obcí regiónu Horná Torysa, významní predstavitelia mesta, študenti, pedagógovia našej školy a miestnych škôl a rodičia. Zámer projektu bol naplnený, či už v napredovaní študentov alebo pedagógov. Naša škola je teraz nielen veľmi dobre materiálne a technicky vybavená, ale dostala do rúk aj mnoho kvalitných edukačných materiálov, čím sa stala o niečo bohatšou, ale aj kvalitnejšou a modernejšou.

ciálny fond) v celkovej výške 190 952,96 €. Hlavným cieľom projektu bolo modernizovať vzdelávanie a podporiť kariérne poradenstvo s cieľom zvýšiť uplatnenie absolventov na regionálnom trhu práce a pri ďalšom vzdelávaní na vysokých školách.

Prostredníctvom projektu bolo vytvorených mnoho edukačných materiálov pre predmety fyzika, biológia, chémie, anglický jazyk, ekológia, regionálna výchova a podnikanie v cestovnom ruchu. Taktiež bolo vytvorených množstvo pracovných

listov, interaktívnych zošitov (ActivStudio), prezentačných CD nosičov. Boli vytvorené aj vlastné učebné texty, databázy úloh,

monitoringy životného prostredia, mapa životného prostredia a v neposlednom rade aj náučný dokumentárny seriál Atrakcie regiónu Horná Torysa a cestovný bedeker pre Hornú Torysu Cestujeme po

Autor:

Eva
Kazimírová,
3.B

UNIVERSE, JA firma — kto sme?

Bola streda — 7. október 2015. Pre niekoho deň ako každý iný, pre nás predsa len niečím výnimočný. Vtedy totiž vznikla naša JA firma nazvaná Universe.

z 3.B). Taktiež sa im predstavil podnikateľský plán, čítali sa stanovy, až nakoniec došlo k samotnému zrodu firmy Universe.

A podme k dielam...

Za naše niekoľkomesačné pôsobenie sme už stihli zorganizovať:

Deň nezábudiek: Pre Ligu za duševné zdravie sme vyzbierali 666 €.

Bagetové stredy: Všetci to určite poznáte. Ešte vždy v polospánku kráčate v stredu ráno v ústrety novému dňu do tej zelenej budovy a čože sa na vás z každej strany nesyje? Vraj: „Ahoj, nechceš bagetu?“

Imatrikulačky — bufet, tombola, dražba torty, Rýchle prachy:

Pri príležitosti víťania nových žiakov v našej škole sme pre vás pripravili viacero podujatí. V bufete ste mali možnosť kúpiť si niečo pod zub, počas tomboly ste mohli vyhrať super ceny a takisto sa dražila torta s logom našej firmy.

Prebiehala aj novinka s názvom Rýchle prachy, kde odvážni (ne) svalovci mohli vyčarovať z dvoch eur desať, keď sa dokázali udržať dve minúty na hrazde.

Prenosný bufet v hornej budove: Už nemusíte behať z jednej budovy do druhej po desiatu, je tu totiž prenosný bufet!

Muffinový deň: Dňa 24. novembra 2015 ste si mohli pochutnať na skvelých muffinoch a osladiť si nimi aspoň na chvíľočku váš študentský život.

Čo nás ešte čaká?

Samozrejme, JA firma Universe má toho ešte veľa na pláne. Okrem pravidelných vyššie spomenutých akcií budeme organizovať aj charitatívne podujatie, absolventský ples, valentínsky ples, pripravíme ovocné šaláty, teplé nápoje, müsli tyčinky... a ďalej sa už nechajte prekvapiť. :)

O čo vlastne ide?

Podme pekne od začiatku. Všetci vieme (alebo ak nie, tak sa práve dozvieme), že sa na našej škole vyučuje v treťom ročníku voliteľný predmet aplikovaná ekonómia. Žiaci, ktorí sa naň prihlásia, si môžu vyskúšať, aké to je, keď si v podstate z ničoho vybudujete niečo — teda konkrétne skutočne fungujúcu firmu, ktorá ponúka svoje služby verejnosti. No dobre, znie to možno trochu odstrašujúco, ale verte mi, stojí za to skúsiť to a (niekedy) prekonať sám seba.

Prečo práve JA firma? Nemá to nič spoločné so zámenom ja, ako sa mnohí spočiatku domnievali. Ide o skratku Junior Achievement Slovensko, čo je organizácia, pod záštitou ktorej JA firma funguje.

Zrod nového vesmíru

Takže, ako som už spomínala, v podstate sa to všetko začalo práve 7. októbra 2015 ustanovujúcim valným zhromaždením akcionárov. Počas tohto podujatia sponzori našej firmy, teda akcionári, ktorí si kúpili svoje akcie v hodnote 2 €, hlasovali o predstavenstve JA firmy (prezidentkou sa stala Klaudia Bujňáková

Z vlastnej tvorby

Staroba

Staroba, jeseň života.
Staroba,
zahráva sa s nami
ako s plastovými figúrka-
mi.
Staroba,
jeseň života,
spomienky odnáša,
nič nové neprináša.
Minútu si tu,
v sekunde už nie,
niečo nové nájdeš
v tej nemilej starobe.
Myslíš,
zabúdaš,
na spomienky sadá prach,
v srdci miesta veľa máš,
nemáš komu ho rozdávať.
Chodíš,
ležíš,
odchádzaš,
aj na teba mráz prichádza.

Všetko,
čo v mladosti nenašiel si,
v starobe už stratil si.
Peniaze,
márnivosť,
všetky tvoje chyby,
cítiš sa vinný,
však neskoro nikdy nie je,
ak v srdci lásku máš,
zdravie, šťastie, šedivý vlas.
Staroba,
jeseň života,
odchádzaš zo sveta mladých,
málokto úctu ti prejaví,
málokto ti pozdrav povie
v tejto možno „skazenej do-
be“,
málokto stojí pri tebe,
kým ty rozmýšľaš: Kto je? Čo
je?
Kým ty pomaly odchádzaš,
niekto sa na tebe zabáva.

Ale ak šťastie máš,
milovanú osobu vidíš pri se-
be stáť.
Staroba,
najkrajšie obdobie života,
staroba,
keď v úctyhodnom veku
nezabúdaš na myšlienku,
myšlienku lásky, zdravia,
že ešte nie je neskoro
zmeniť sa na skvelého star-
čeka,
ktorého má každý rád,
ktorému každý ruku podá,
pri ktorom vždy všetci
stoja, aj keď je tu staro-
ba.
Či si dobrý a či zlý,
či milý, či mrzutý, staro-
ba je pre ľudí
jedno z najkrajších ob-
dobí.

Autor:
Matej
Šenitka,
3.A

Nezabudnem

(venované Jánovi Lazoríkovi)

Autor: Júlia
Kromková,
3.A

Nebadane, ako keď sa človek nadýchne,
opadol z tvojho stromu posledný list.
Zrazu prázdnota nado mnou vládne
a neviem, kam mám za tebou ísť...

Niet tu už šťastia, tvoj úsmev je treba.
Niet kvetov, tvoja vlaha im chýba.
Niet nežnej radosti padajúcej z neba.
Niet tu už pokory, keď niet tu už teba.

Tam, kde si s obľubou sedával,
dnes si len občas prach sadne,
z miest, odkiaľ si hrdo nám mával,
dnes nevedú už stopy žiadne.

Svetom neotrasie táto strata, viem,
stlačené masy nikto nevyvráti.
No teraz ja len jedno povedať chcem.
Je hrozné, ak človek nádej stratí.

Ach, tá úcta, čo v tebe bola,
prebodla ma nečakane
a teraz nech sa splní tvoja vôľa
a ona vo mne navždy zostane.

Vedz, že každé tvoje slovo žije,
tá trpká rana stále bolí,
tichučko bdie hlboko vo mne
a už sa ani nezahojí.

Spomienky tvrdo razia cestu,
cestu priamo do srdca plného rán,
spomeň si aj ty, že bola som tu
a že tvoje slová tu aj uchovám.

Ťažko je vedieť, že už neprídeš,
že tvoj hlas už nerozcíti môj sluch,
no aj keď mi často na um prídeš,
city moje vytláča každodenný ruch.

Keď zavriem oči, vidím ťa tam,
akoby tam čas zostal stáť.
Raz ťa uvidím. Ja nádej mám,
no nechcem sa tej chvíle báť.

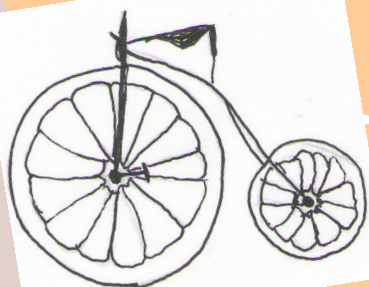
Ver, že bol si nesmiernou vzácnosťou
v dnešnom svete rýchlych zmien.
Prosím, spomeň si na mňa s radosťou
a ver - ja na teba (nikdy) nezabudnem.

Možno si nevedel, že...

3 najvyššie sochy na svete sú sochy Siddhártu Gautamy ☺

Človek zje počas svojho života mäso z približne 7000 zvierat.

Na vypěstovanie pomarančov potrebných na výrobu 1 pohára pomarančového džúsu sa použije 50 pohárov vody.

Žirafa má tak dlhý jazyk, že si ním dokáže čistiť uši a spí maximálne dve hodiny denne.

Jazyk veľryby váži viac ako priemerný slon a srdce viac ako osobné auto.

V roku 1830 bol kečup predávaný ako liek.

V Anglicku nemôžete byť nikdy ďalej ako 70km od mora.

Tvorca cukrovinky M&Ms bol alergický na arašidy.

Všetky labute v Anglicku sú vlastníctvom kráľovnej.

Na golfovej loptičke sa nachádza 336 malých jamiek.

Keď sú hrochy rozrušené, ich pot sa zafarbí na červeno.

Zdroje: <http://www.factslides.com/>

Autor:
Kristína
Volková,
2.A

Predvianočné obdobie

Teším sa na Vianoce. No a čo, že o nich píšem už na začiatku decembra, veď v telke s nimi strašia už od polovice októbra. Ešteže tam dali aspoň Sagana, lebo ten malý a uvrešťaný zelený škriatok je fakt vrchol reklamného nevkuusu. Nie žeby som sa na samotné Vianoce netešila, ale každoročný predvianočný reklamný hurhaj mi najkrajšie sviatky roka – Vianoce poriadne znechucuje.

Nie je to však o obchodníkoch, ale o nás samotných, pretože sme to práve my, kto na akciové letáky a rôzne mimoriadne ponuky reagujeme ako býk na červenú zástavu. Tak ako sneh, aj my však dokážeme pri pohľade na vianočný stromček zmäknúť. V obchodných centrách ľudia nakupujú, akoby mal prísť koniec sveta, a potom po Vianociach nariekajú, koľko cez sviatky pribrali a že ich peňaženka zívá prázdnotou. Bankári sa tešia, že chytili ďalších zúfalcov, ktorí im sadli na lep a budú splácať pôžičky minimálne ďalších dvanásť mesiacov.

Vianoce už viac nie sú sviatkom rodinnej pohody, lásky a súdržnosti, ale prím tu hrajú darčeky a zhon. Stáva sa z nich gýčový americký sviatok. Z balkónov sa na nás škeria Santovia so svojimi sobmi kúpenými v Poľsku. A tak pomaly, ale isto zabúdame na pravú podstatu tohto sviatku – na narodenie malého Ježiška v každom z nás.

Dobrú náladu nikdy
ne strácaj,
ale hlavne si náš Vzlet
prečítaj...

Požehnané a pokojné prežitie
vianočných sviatkov a všetko
dobré v novom roku praje celá
redakcia Vzletu!

